

ເຕັກນິກແນະນຳໂດຍສັງເຂບໃນການເກັບ/ເດັດໃບຊາ
ແລະ
ການຕັດແຕ່ງປັບປຸງກິ່ງ/ເຮືອນຍອດຂອງຕົ້ນຊາ.

ຮຽບຮຽງ ແລະແປໂດຍ

ເຕັກນິກແນະນຳໂດຍສັງເຂບໃນການເກັບ/ເດັດໃບຊາ ແລະການຕັດແຕ່ງປັບປຸງກິ່ງ/ເຮືອນຍອດຂອງຕົ້ນຊາ.

I. ພາກສະເໜີ

ການເກັບໃບຊາ: ແມ່ນຂັ້ນຕອນການເກັບກຽວຜົນຜະລິດຊາ. ມັນແມ່ນຂະບວນການຊ່ວຍກະຕຸ້ນການຫງອກຂອງໝໍ້ ຫຼືຍອດຂຶ້ນມາໃໝ່ທີ່ບໍລິເວນງ່າ/ກິ່ງກ້ານທີ່ເກັບຈາກ ແລະຄວບຄຸມການຜະລິດຂອງຕົ້ນຊາ. ການວາງແຜນການຢ່າງ ຮອບຄອບ ແລະວ່າຈະເກັບໃບຊາແນວໃດ ແມ່ນຂຶ້ນກັບຊະນິດຂອງຊາ, ລະດູການ ແລະປະເພດ/ວິທີການຂອງ ການຕັດແຕ່ງຊຶ່ງພຸ່ມຂອງຕົ້ນຊາ. ການພິຈາລະນາປັດໃຈເລົ່ານີ້ເຂົ້າໃນແຜນການຜະລິດຊາແມ່ນສຳຄັນຫຼາຍ ແລະເປັນຕົວກຳນົດຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນຊາທີ່ຈະຜະລິດອອກມາ.

ການເກັບໃບຊາຄວນຈະກວມເອົາປະມານ 15-20% ຂອງຕົ້ນທຶນ/ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຜະລິດຊາ ແລະປະມານ ແຮງງານໃນຂັ້ນຕອນຜະລິດຊາທີ່ຕ້ອງນຳໃຊ້ທັງໝົດ ໃນນັ້ນຂັ້ນຕອນເກັບໃບຊາແມ່ນກວມເອົາປະມານ 60%.

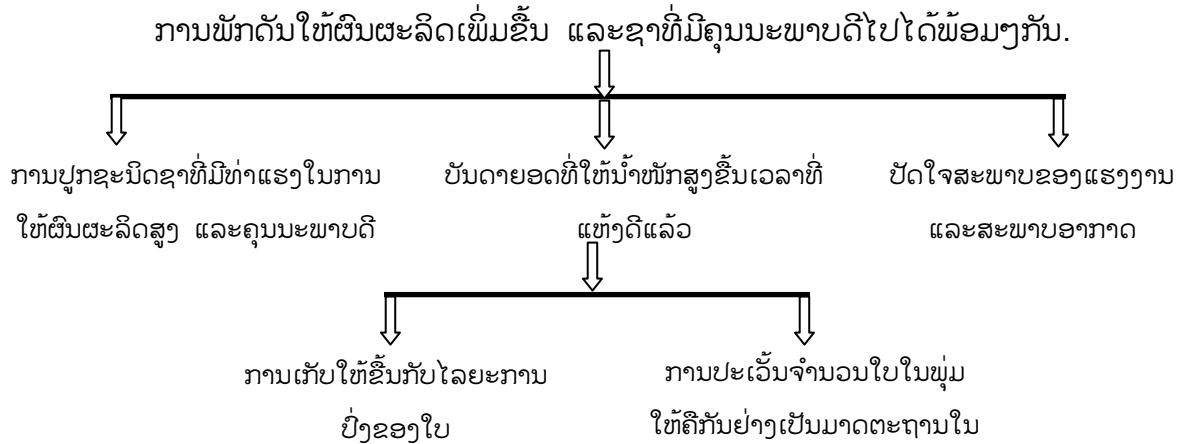
ການເກັບໃບຊາແບບບໍ່ຖືກຫຼັກການເຮັດໃຫ້ມີການສູນເສຍຕໍ່ຕົ້ນຊາ ແລະສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຄຸນນະພາບຂອງຊາ. ການເກັບຊາທີ່ບໍ່ມີຄວາມລະມັດລະວັງ ແລະເດັດຍອດຊາຈະເຮັດໃຫ້ພາກສ່ວນທີ່ສຳຄັນທີ່ເຮັດໃຫ້ມີການອອກໝໍ້/ບົງ ຂຶ້ນມາໃໝ່ຂອງຍອດ (janam) ທີ່ຢູ່ພາກສ່ວນຕອນລຸ່ມຂອງຍອດແມ່ນຖືກເດັດອອກໄປນຳ, ຊຶ່ງຈຳກັດການອອກໝໍ້ /ໃຫຍ່ຂອງຊາສຳລັບຮອບການເກັບຕໍ່ໄປ.

ການວາງແຜນຢ່າງໃຫ້ມີຄວາມສົມດຸນອີ່ງຕາມລະດູການ ແລະການຫງອກຂອງໃບແມ່ນຕ້ອງມີການຄຳນຶ່ງຕະຫຼອດ ເວລາ ເພື່ອຈະໄດ້ຮັບຜະລິດຕະຜົນຊາທີ່ດີ, ມີພຸ່ມທີ່ຂຽວອຸດົມສົມບູນ ແລະສາມາດທີ່ຈະສືບຕໍ່ຜະລິດ/ຫງອກໝໍ້/ຍອດ ອອກມາໃໝ່ສຳລັບຮອບເກັບຕໍ່ໄປໃນອານະຄົດ.

ການຕັດແຕ່ງປັບປຸງເຮືອນຍອດ: ເປັນການເກັບ/ເດັດຮອບທຳອິດພາຍຫຼັງທີ່ມີການຕັດແຕ່ງຊຶ່ງພຸ່ມຂອງຕົ້ນຊາ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບຄວາມສູງທີ່ຕ້ອງການໃດໜຶ່ງ ເອີ້ນວ່າ “ການຕັດແຕ່ງປັບປຸງເຮືອນຍອດ”. ຈຸດປະສົງຂອງການຕັດ ແຕ່ງປັບປຸງເຮືອນຍອດ ແມ່ນເພື່ອເປັນການຮັກສາລະດັບຄວາມເປັນພຸ່ມທີ່ເໝາະສົມ ແລະລະດັບການເກັບທີ່ເທົ່າ ທຽມກັນຈາກຕອນເຖິງ/ຍອດສູງຂອງພຸ່ມ.

II. ຈຸດປະສົງສຳຄັນໃນການເກັບ/ເດັດໃບຊາແມ່ນ

1. ເພື່ອເກັບກຽວໃຫ້ຫຼາຍທີ່ສຸດຂອງບັນດາຍອດຊາເພື່ອການຜະລິດ.
2. ການພັກດັນໃຫ້ຜົນຜະລິດເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະຊາທີ່ມີຄຸນນະພາບດີໄປໄດ້ພ້ອມໆກັນ.

III. ປັດໃຈຕ່າງໆຂອງການເກັບ

ການເກັບແມ່ນສາມາດຈັດໄປຕາມຈຸດປະສົງທີ່ຕ່າງກັນອອກໄປ ແລະຕາມຫົວຂໍ້ດັ່ງຕໍ່ໄປນີ້:

1. ການເກັບກຽວຜົນຜະລິດໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ
2. ລະບົບ ຫຼື ເຕັກນິກການເກັບການເກັບ
3. ມາດຕະຖານການເກັບ
4. ຮອບວຽນໄລຍະການເກັບ
5. ໜໍ່/ຍອດທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ ແລະການປະໃຫ້ໄລຍະຮອບວຽນການເກັບດົນເກີນໄປ
6. ຍອດຊາແຄະ (ບໍ່ໃຫຍ່/ຂະຫຍາຍ) (ຍອດຊາບານຈີ (Banjhi))
7. ລະບົບການເກັບກຽວຜົນຜະລິດແບບໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ
8. ການເກັບພາຍໃຕ້ສະພາບການ/ແວດລ້ອມທີ່ບໍ່ປົກກະຕິ

1. ການເກັບກຽວຜົນຜະລິດໃຫ້ໄດ້ຫຼາຍທີ່ສຸດ

1.1 ບົດບາດຂອງການບຳລຸງຮັກສາພຸ່ມໃບຊາ:

ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງບັນດາຍອດຊາທີ່ສາມາດເກັບໄດ້ແມ່ນຂຶ້ນກັບການບຳລຸງຮັກສາລະດັບພຸ່ມໃບຊາຢ່າງດີ. ລະດັບການເຕີບໃຫຍ່ຂອງຍອດແມ່ນຈະບໍ່ເຖິງສະມັດຕະພາບການເຕີບໃຫຍ່ທີ່ແທ້ຈິງ ຖ້າຫາກມັນບໍ່ໃຫຍ່ຈົນມີຂະໜາດເທົ່າກັບເຄິ່ງໜຶ່ງຂອງໃບຊາທີ່ໃຫຍ່ຢ່າງເຕັມຂະໜາດ. ເບິ່ງຮູບທີ່ 1 ສຳລັບຕົວຢ່າງຂອງຍອດຊາທີ່ເຕີບໃຫຍ່ໄດ້ສະມັດຕະພາບ.

ຮູບທີ່ 1 ຕົວຢ່າງຂອງຍອດຊາທີ່ເຕີບໃຫຍ່ໄດ້ສະມັດຕະພາບ/ມາດຕະຖານ

ໃນການສັງເກດ/ຮັບເອົາແສງຈາກແສງຕາເວັນເພື່ອການໃຫຍ່ຂອງໃບຊາ, ໃບຊາໃນອັນດັບທີ່ສາມຈາກຍອດຊາທີ່ກຳລັງມີການຂະຫຍາຍຕົວ ແມ່ນສັງເກດແສງມາຈາກໃບຊາໃບອື່ນໆທີ່ຖືກບຳລຸງຮັກສາມັ່ນ. ໃນຂະໜາດທີ່ມີການເກັບຍອດຊາອ່ອນຢ່າງໄວ ແມ່ນເປັນການກະຕຸ້ນໃຫ້ມີການຜະລິດຂອງຍອດຊາໃໝ່. ໃນຂະບວນການນີ້ ພຸ່ມຊາແມ່ນສາມາດຂາດແຮ່ທາດທີ່ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຜະລິດໄດ້. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ການທີ່ປະຈຳນວນໃບຊາໄວ້ແບບຖາວອນຈຳນວນໃດໜຶ່ງແມ່ນຈຳເປັນ ແລະສຳຄັນສຳລັບການໃຫ້ຜະລິດຕະຜົນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ (ຍືນຍົງ) ແລະການມີຊີວິດຂອງພຸ່ມຊາທີ່ຖືກເກັບ/ເດັດ. ຄວາມເລິກ/ຄວາມສູງຂອງລະດັບພຸ່ມທີ່ຕ້ອງຮັກສາຂອງຕົ້ນຊາແມ່ນຄວບຄຸມ/ວັດແທກໂດຍລະດັບຄວາມສູງການຕັດແຕ່ງປັບປຸງເຮືອນຍອດ ແລະແມ່ນປ່ຽນໄປແຕ່ລະປີ ຂຶ້ນກັບວິທີການເກັບກຽວບຳລຸງຮັກສາຕ່າງໆ - ວິທີການເກັບ, ການຕັດແຕ່ງເລັ່ມພຸ່ມ, ປີທີ່ມີການຕັດແຕ່ງ/ຕອນກິ່ງ/ພຸ່ມ ແລະອື່ນໆ.

ດ້ວຍເຫດນັ້ນ ເຮືອນຍອດ (ຊັ້ນຂອງໃບຊາ) ຈາກການບຳລຸງຮັກສາພຸ່ມນີ້ແມ່ນແຫຼ່ງພະລັງງານ ແລະ ການທີ່ພາກສ່ວນ/ອະໄວຍະຂອງຕົ້ນຊາມີການຂະຫຍາຍ ແລະເພີ່ມທະວີຄູນຢ່າງໄວແມ່ນເປັນບ່ອນເກັບຮັກສາພະລັງງານນີ້.

1.2 ການປົງຄືນໃໝ່ຂອງຍອດ:

ບັນດາຍອດຊາທີ່ຖືກເກັບຈາກລະດັບຖານການເກັບແມ່ນປົງຂຶ້ນຄືນຈາກໜ່ວຍທີ່ຍັງມີຢູ່ເຖິງຕໍ່ຂອງຕົ້ນຊາຈາກການເກັບຍອດຄັ້ງທີ່ຜ່ານມາ, ຈາກຍອດທີ່ປົງຂຶ້ນລະຫວ່າງໃບ ແລະກ້ານ ແລະຈາກບ່ອນທີ່ບໍ່ເຄີຍເກັບມາກ່ອນເຊັ່ນວ່າຈາກຍອດແຄະ (ຍອດຊາຈຳສິນ- Banjhi (ບານຈີ) ດັ່ງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນຮູບດັ່ງລຸ່ມນີ້.

ຮູບທີ 2 ປຽບທຽບຍອດຊາທີ່ມີການເຕີບເຕັມທີ ກັບ ຍອດຊາແຄະ

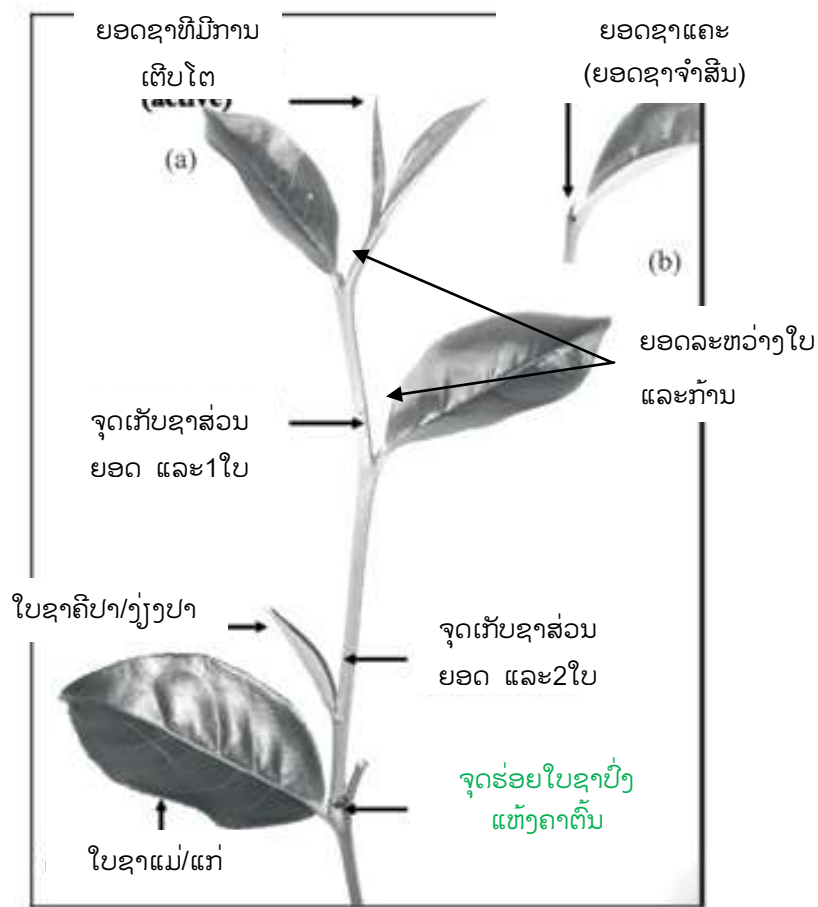
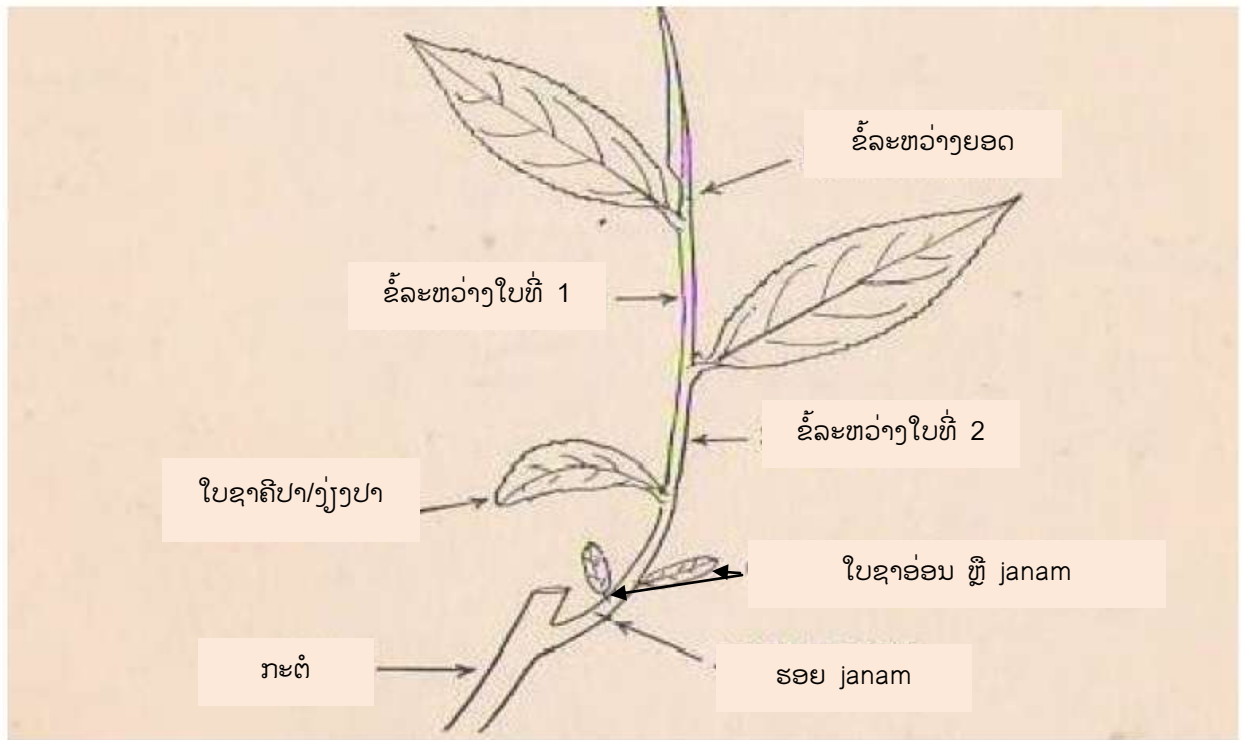

Figure 4. Typical active (a) and dormant (b) shoots of tea. (Source: Wijeratne, 2001).

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ: Wijeratne, 2001

ຍອດຊາທີ່ຈະເລີນເຕີບໂຕເຕີມທີ່ ແມ່ນສະແດງໃຫ້ເຫັນຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າຍອດມີຄວາມຊຽວຊຸມອຸດົມສົມບູນ. ບັນດາຍອດຊາເລົ່ານີ້ແມ່ນຈະມີລັກສະນະຄ່ອຍໄຄ່ບວມ (ຕູ້ມຄາຍຄືຮູບດອກບົວບໍ່ບານ) ແລະຫຼັງຈາກໄລຍະໃດໜຶ່ງແມ່ນຈະມາຍ (ບານ)ອອກ. ທຳອິດຊັ້ນກິບນອກຂອງຍອດບານອອກ ແລະຜະລິດໃບອ່ອນ (janam). ຫຼັງຈາກນັ້ນໃບອ່ອນທີ່ສອງຈະປະກົດອອກ ແລະ ປາຍຂອງໃບຊາໃໝ່ແມ່ນຈະປະກົດໃຫ້ເຫັນ. ຂະບວນການນີ້ເຮັດໃຫ້ໃບຊານ້ອຍທີ່ຂອບຂອງໃບບໍ່ມີຮູບລັກສະນະຄືແຂ້ວເລືອຍມວນຕົວ/ໂກບເຂົ້າ. ໃບຊາແບບນີ້ເອີ້ນວ່າໃບຊາຄືປາ. ຕໍ່ມາໃບຊາແມ່ນຈະຄ່ອຍໆມາຍອອກ ແລະຈະເລີນເຕີບໂຕເປັນໃບທຳມະດາ ແລະກາຍເປັນໃບໃຫຍ່ທີ່ມີຂະໜາດຂໍ້ລະຫວ່າງໃບທີ່ຍາວ. (ເບິ່ງຮູບຂ້າງລຸ່ມ)

ຮູບທີ 3 ຮູບສະແດງຕຳແໜ່ງໃບຊາຄືປາ, ປາຍອ່ອນ...

1.3 ສະພາບການ/ແວດລ້ອມທີ່ມີຜົນຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຍອດຊາ:

ສະພາບການ/ແວດລ້ອມທີ່ມີຜົນຕໍ່ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຍອດຊາມີຄືດັ່ງລຸ່ມນີ້;

- a) ມີລັກສະນະພັນທຸກຳ (ຊະນິດຂອງຊາ)
- b) ຄວາມອຸດົມສົມບູນຂອງດິນ

- c) ລະດັບຄວາມຊຸມຊືນ
- d) ອຸນະພູມໃນອາກາດ
- e) ຈຳນວນຊົ່ວໂມງຂອງການມີແສງແດດ/ສະຫວ່າງ (ຄວາມຍາວດົນຂອງມື້)
- f) ຄວາມຊຸມຂອງດິນ
- g) ອຸນະພູມຂອງໃບ
- h) ລະດັບຝົນຕົກ

1.4 ສະພາບການ/ແວດລ້ອມທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ຂະໜາດ ແລະນ້ຳໜັກຂອງຍອດແມ່ນ:

- a) ພັນທຸກຳ
- b) ວິທີການຕັດແຕ່ງຊົງພຸ່ມ
- c) ຮົ່ມ
- d) ມາດຕະຖານຂອງການເກັບ

2. ລະບົບ ຫຼື ເຕັກນິກການເກັບ:

ລະບົບການເກັບແມ່ນແຕກຕ່າງກັນອອກໄປ ຊຶ່ງຂຶ້ນກັບສະພາບພູມມີອາກາດຂອງພືດ, ຊຶ່ງມີອິດທິພົນຕໍ່ກັບອັດຕາການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຕົ້ນຊາ. ຂຶ້ນກັບວ່າຢູ່ຈຸດໃດຂອງຕົ້ນ/ຫງ່າຂອງຕົ້ນຊາທີ່ຂອດແມ່ນບົ່ງອອກມາ, ລະບົບການເກັບແມ່ນຈັດອອກເປັນສອງລັກສະນະ: 1) ການເກັບອີງຕາມຕຳແໜ່ງຂອງໃບຊາຄືປາ ແລະ 2) ການເກັບອີງຕາມຕຳແໜ່ງຂອງຂອງໃບອ່ອນ (janam).

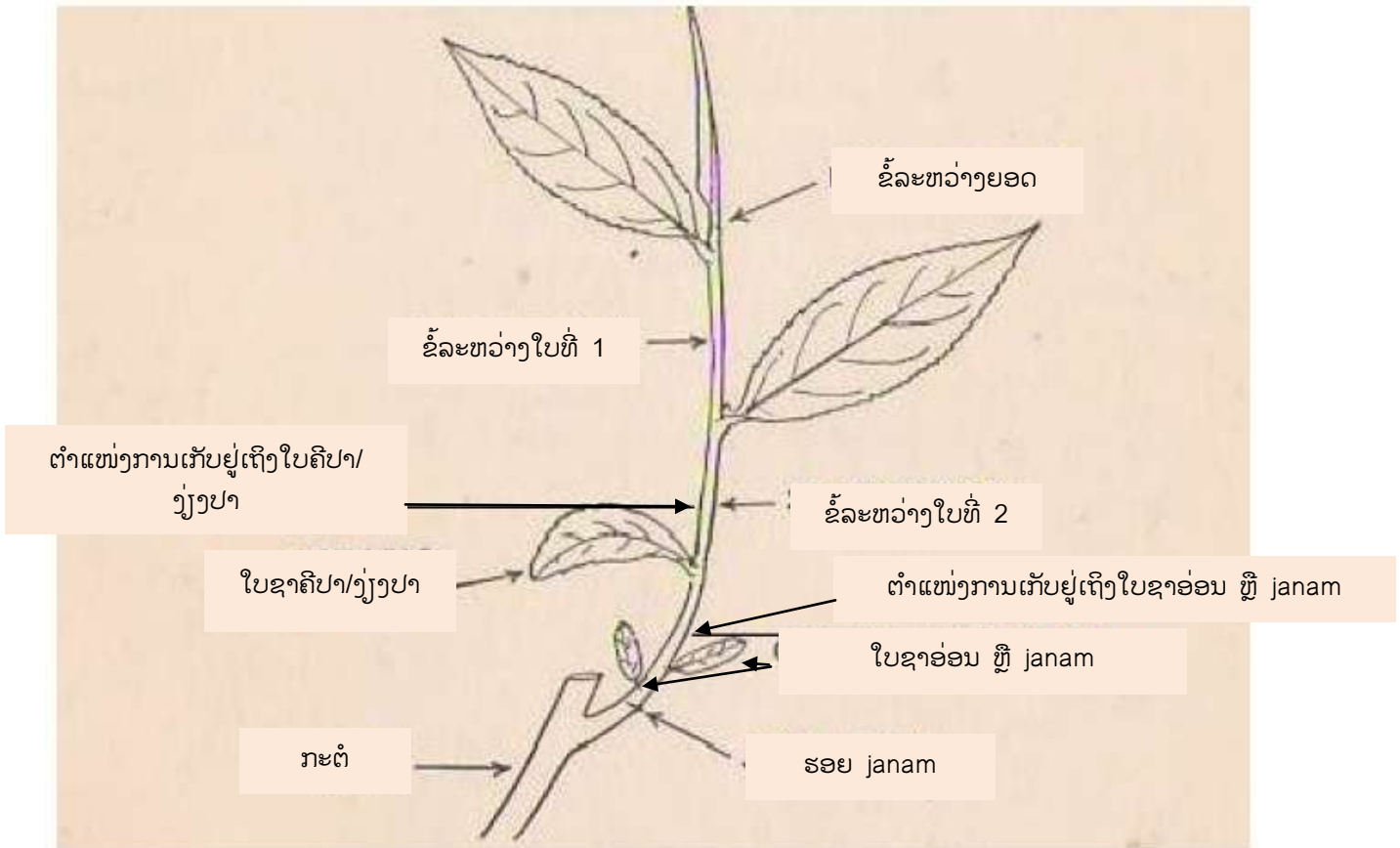
ການເກັບອີງຕາມຕຳແໜ່ງຂອງ ໃບຊາຄືປາແມ່ນຈະຖືກນຳໃຊ້ໂດຍທົ່ວໄປ ເມື່ອລະດັບການຈະເລີນເຕີບໂຕແມ່ນຊາ ຫຼືວ່າຕົ້ນຊານັ້ນຫາກຖືກເກັບຕະຫຼອດປີ, ຊຶ່ງໃນເຂດດັ່ງກ່າວແມ່ນບໍ່ມີເວລາທີ່ໜາວເຢັນ (ລະດູການທີ່ອຸນະພູມລົງຕໍ່າ). ການເກັບຕາມຕຳແໜ່ງນີ້ແມ່ນເກັບຢູ່ເໜືອ ຫຼື ເຖິງຕຳແໜ່ງໃບຊາຄືປາ (ໝາຍຄວາມວ່າຍັງຄົງຮັກສາໃບຊາຄືປາໄວ້ກັບຕົ້ນຊາ)

ການເກັບອີງຕາມຕຳແໜ່ງຂອງໃບອ່ອນ ແມ່ນການເກັບເພື່ອລຶກລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ມີ ການສ້າງ (ຈະເລີນເຕີບໂຕ) ເປັນລັກສະນະພູມໃບຢູ່ເໜືອລະດັບປາຍສຸດ/ສູງສຸດຂອງຕົ້ນຊາ. ການເກັບແບບນີ້ແມ່ນຕາມຖານການເກັບຢູ່ ຕຳແໜ່ງເໜືອ ຫຼື ເຖິງໃບອ່ອນສອງໃບ ຫຼື janam (ໝາຍຄວາມວ່າຍັງຄົງຮັກສາ

ໃບອ່ອນສອງໃບ ຫຼື janam ໄວ້ກັບຕົ້ນຊາ). ແຕ່ວ່າ ຖ້າຫາກບໍ່ມີການເກັບເປັນເວລາຈຳນວນມື້ໃດໜຶ່ງ ໃບອ່ອນເລົ່ານີ້ແມ່ນຈະບໍ່ປະກົດໃຫ້ເຫັນ.

ເບິ່ງຮູບຂ້າງລຸ່ມສຳລັບຕຳແໜ່ງການເກັບຂອງສອງລັກສະນະທີ່ກ້າວມາ.

ຮູບທີ 4 ຕຳແໜ່ງການເກັບຊາໂດຍທົ່ວໄປ

3. ມາດຕະຖານການເກັບ:

ມາດຕະຖານຂອງການເກັບໝາຍເຖິງປະເພດຂອງບັນດາຍອດປົ່ງທີ່ຈະຖືກເກັບກຸ່ວ. ມາດຕະຖານການເກັບແມ່ນຖືກກຳນົດ/ຄວບຄຸມໂດຍຮອບວຽນການເກັບທີ່ສິ້ນ ແລະຍາວ. ໂດຍທົ່ວໄປແລ້ວອາດມີມາດຕະຖານການເກັບຢູ່ປະມານ 5 ມາດຕະຖານການເກັບຄືດັ່ງທີ່ສະແດງໃຫ້ເຫັນໃນຕາຕະລາງລຸ່ມນີ້.

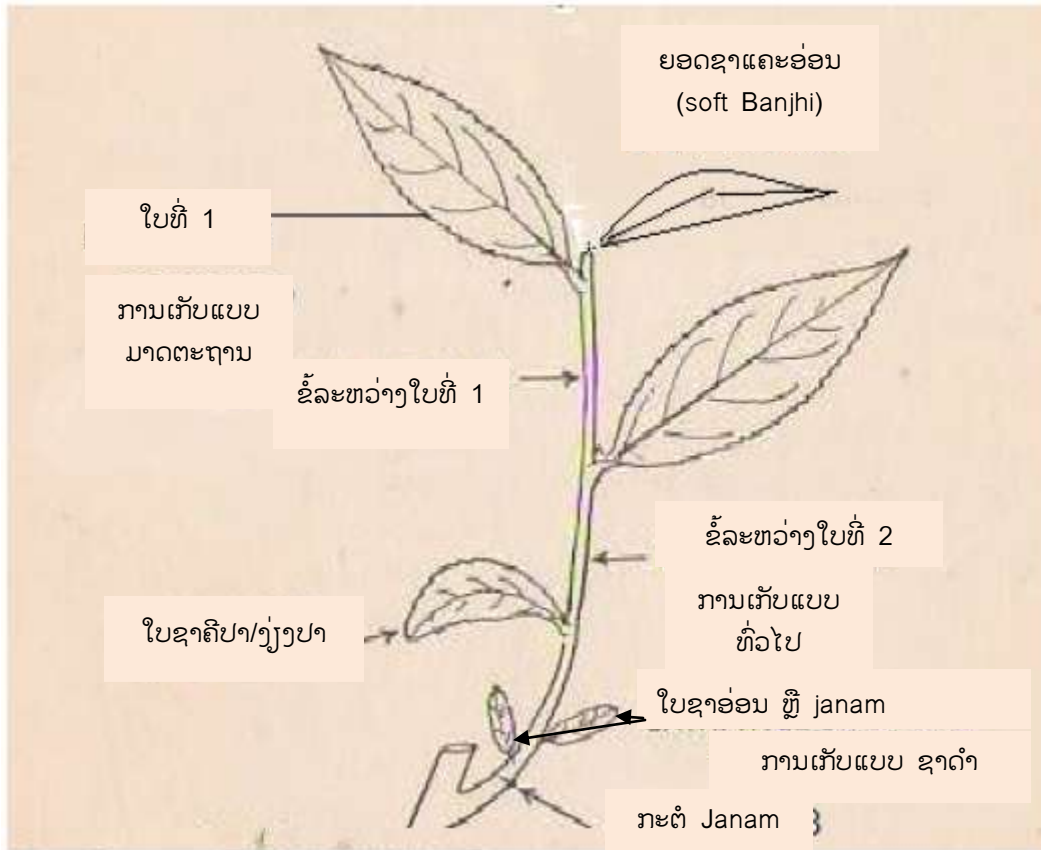

ມາດຕະຖານ	ຂະໜາດຂອງຍອດ	ການປະທ່າງຈາກ ໄລຍະຮອບວຽນ	ຮອບວຽນການເກັບ (ຈຳນວນມື້) (ຊ່ວງໄລຍະ)
ສູງ/ດີ/ລະອຽດ (Fine)	1ໃບ+ ຍອດ; 2ໃບນ້ອຍ+ຍອດ	ປະຕິບັດ	5/6 ມື້
ແບບມາດຕະຖານ (Standard)	1 ໃບໃຫຍ່+ຍອດ; 2ໃບ 2+ ຍອດ; 3ໃບນ້ອຍ+ ຍອດ; ຍອດແຄະອ່ອນ (Banjhi)	ປະຕິບັດ	7-8 ມື້
ແບບຫົວໄປ (Coarse)	3 ໃບ+ ຍອດ; ຫຼື ໜ້ຍອດໃຫຍ່; 2 ໃບ+ຍອດແຄະ	ບໍ່ປະຕິບັດ	ຫຼາຍກວ່າ 8-9 ມື້
ສຳລັບຊາດຳ (Black)	1ໃບແນວໃດກໍ່ໄດ້+ ຍອດ; 2ໃບ+ ຍອດ; ແລະຍອດແຄະ 1ຍອດ (Banjhis)	ປະຕິບັດ	6-7 ມື້

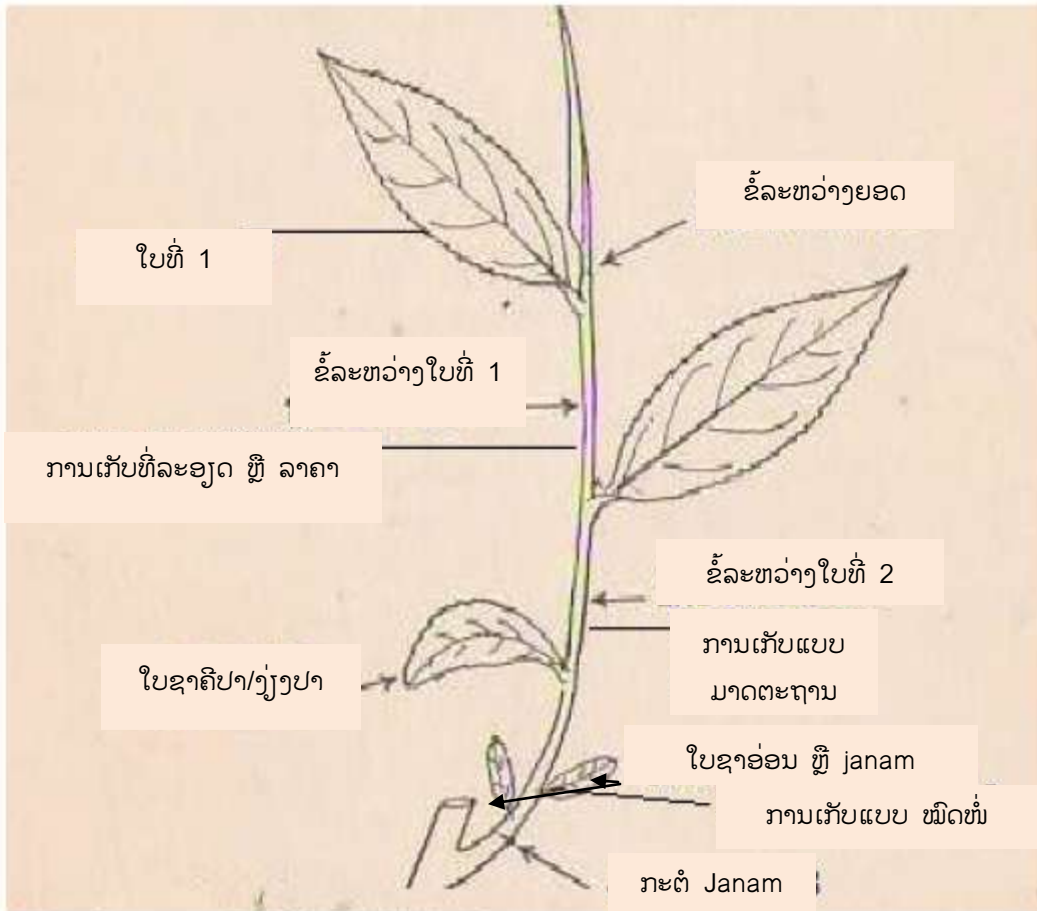
ໄລຍະການເກັບອາດແບ່ງໄປຕາມຮູບແບບລະດູການປົ່ງໃບຈາກພຸ່ມຕົ້ນຊາ. ການປະສົມປະສານການເກັບຕາມຮູບແບບລະດູການ ແລະມາດຕະຖານທີ່ກ່າວມາຂ້າງເຖິງແມ່ນໃຫ້ມີຄວາມສົມດຸນ ຊຶ່ງຈະມີຄຸນປະໂຫຍດໃນການກຳນົດປະລິມານ ແລະເຊັ່ນດຽວກັນຄຸນນະພາບ. ແຕ່ວ່ານະໂຍບາຍການເກັບສ່ວນໃຫຍ່ໃນເຂດສະພາບອາກາດຜະລິດພືດກະສິກຳສ່ວນຫຼາຍແມ່ນໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກຄວາມຕ້ອງການຈາກຕະຫຼາດຂອງຊາສຳເລັດຮູບ.

ຮູບຂ້າງລຸ່ມສະແດງໃຫ້ເຫັນຕໍາແໜ່ງມາດຕະຖານການເກັບຖ້າຫາກໜ້ທີ່ປົ່ງອອກມາມີຍອດຊາແຄະອ່ອນ

ຮູບທີ 5 ຕຳແໜ່ງການເກັບຊາໃນກໍລະນີມີຍອດຊາແຄະປະກົດຂຶ້ນ

ຮູບທີ 6 ຕຳແໜ່ງມາດຕະຖານການເກັບກຳລະນິໄນທີ່ປົ່ງອອກແມ່ນມີຄວາມອຸດົມສົມບູນ

4. ຮອບວຽນການເກັບ

ຮອບວຽນການເກັບແມ່ນໄລຍະຫ່າງລະຫວ່າງມື້ທີ່ຈັດໃຫ້ສຳລັບການດຳເນີນການເກັບທີ່ໃຫ້ໝາກຜົນ. ໄລຍະຫ່າງ ຫຼືຮອບວຽນຂອງມື້ທີ່ແມ່ນແຕ່ 4 – 14 ມື້, ຊຶ່ງໂດຍທົ່ວໄປໄລຍະຫ່າງທີ່ນຳໃຊ້ແມ່ນ 7 ມື້. ການເກັບຄວນມີການ ປັບໃຫ້ຕົງກັບເວລາຫ່າງລະຫວ່າງການຈະເລີນ/ມາຍອອກຂອງ 2 ໃບຊາທີ່ບານ/ເບີຍອອກຢູ່ເຖິງໜ້ທີ່ກຳລັງປົ່ງ. ຕົວຢ່າງໄລຍະການຫງອກໃບ, ຖ້າຫາກໄລຍະການປົ່ງໃບຫາກແມ່ນ 4 ມື້, ດັ່ງນັ້ນຈຳນວນ 1 ໃບ +1 ໜ້ຍອດໃນ ມື້ນີ້ຈະກາຍເປັນ 2 ໃບ + ຍອດພາຍໃນ 4 ມື້ ແລະ 3 ໃບ + ຍອດພາຍໃນ 8 ມື້.

ໄລຍະການຫງອກ/ປົ່ງຂອງໃບແມ່ນແຕກຕ່າງອອກໄປໃນແຕ່ລະສະຖານທີ່/ທີ່ຕັ້ງພູມສັນຖານ ແລະສະພາບແວດ ລ້ອມອາກາດອຸນະພູມໃນແຕ່ໄລຍະຂອງປີ, ຖ້າຫາກອາກາດແມ່ນມີການປ່ຽນແປງໄປຕາມລະດູການ. ຈຳນວນມື້ ຂອງການປົ່ງຂອງໃບ ແມ່ນຈະໄດ້ຮັບອິດທິພົນຈາກຄວາມແຕກຕ່າງຂອງອຸນະພູມ ແລະໄລຍະແສງສະຫວ່າງ/ແດດ ທີ່ໄດ້ຮັບແຕ່ລະມື້.

ຮອບວຽນການເກັບທີ່ໄດ້ຮັບພາກຜົນທີ່ສຸດເຊັ່ນດຽວກັນອາດຂຶ້ນກັບຊະນິດຂອງຊາແຕກຕ່າງກັນອອກໄປ. ການປັບໄປຕາມໄລຍະການປົ່ງຂອງໃບຊາ ແມ່ນເປັນພຽງວິທີການໜຶ່ງເພື່ອກຳນົດຮອບວຽນທີ່ເໝາະສົມທີ່ສຸດໃນການເກັບ. ຮອບວຽນການເກັບທີ່ມີການກຳນົດ/ຕິດຕາມຢ່າງເປັນລະບົບ ສາມາດຕອບສະໜອງຜົນຕອບແທນທີ່ສູງບໍ່ວ່າຈະເປັນທາງດ້ານປະລິມານ ແລະຄຸນນະພາບ. ເນື່ອງຈາກສະພາບຄວາມແຕກຕ່າງທາງດ້ານພູມມິອາກາດ, ແນ່ນອນການພັດທະນາຈັດສັນການຄຸ້ມຄອງຮອບວຽນການເກັບໃຫ້ແທດເໝາະກັບສະພາບຕົວຈິງແມ່ນສາມາດພັດທະນາຂຶ້ນໄດ້ສະເພາະ.

5. ໜໍ່/ຍອດທີ່ບໍ່ຕ້ອງການ ແລະການປະໃຫ້ໄລຍະຮອບວຽນການເກັບດົນເກີນໄປ

ການປ່ອຍໃຫ້ໜໍ່ທີ່ບໍ່ຕ້ອງການປົ່ງຂຶ້ນຫຼາຍຈາກຖານສຳລັບການເກັບອາດສົ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ມີການສູນເສຍຕໍ່ການເກັບກຽວ. ເພື່ອລຶກລ້ຽງບໍ່ໃຫ້ມີການປົ່ງຂອງໜໍ່ທີ່ບໍ່ຕ້ອງການຂຶ້ນ, ແມ່ນແນະນຳໃຫ້ເກັບ/ເດັດໃກ້ກັບໃບຊາອ່ອນ ຫຼື janam. ການປົ່ງຂອງໜໍ່ທີ່ບໍ່ຕ້ອງການບາງຈຳນວນແມ່ນມີຂຶ້ນກຽວພັນກັບລະດູການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຕົ້ນຊາ. ແຕ່ວ່າແນວໃດກໍ່ຕາມການເຕີບໂຕຂອງໜໍ່ນີ້ບໍ່ຄວນໃຫຍ່ກາຍຄວາມສູງ/ຍາວຈຳກັດ 2.5 ຊມ ຂອງຊ່ວງໄລຍະກາງຂອງເດືອນການຈະເລີນເຕີບໂຕ ແລະບໍ່ໃຫ້ກາຍ 4.5-5.5 ຊມໃນຊ່ວງໄລຍະຕອນທ້າຍຂອງເດືອນ.

ການປະໃຫ້ໄລຍະຮອບວຽນການເກັບດົນເກີນໄປ ໂດຍທົ່ວໄປແມ່ນຈະກໍ່ໃຫ້ເກີດມີການສິ້ນເບື້ອງ ແລະສົ່ງຜົນເປັນການດຳເນີນການທີ່ແກ້ໄຂທີ່ຈະຕົກເປັນມູນຄ່າແພງ. ການປະໃຫ້ໄລຍະຮອບວຽນການເກັບດົນເກີນໄປອັນເນື່ອງວ່າຈາກຂາດແຮງງານ, ການຄວບຄຸ້ມຈັດການພູມ/ສວນຊາທີ່ບໍ່ເໝາະສົມເຮັດໃຫ້ມີການປົ່ງຂອງໜໍ່ທີ່ບໍ່ຕ້ອງການຂຶ້ນຫຼາຍ. ໜໍ່ທີ່ບໍ່ມີການຄວບຄຸ້ມເລົ່ານີ້ ແມ່ນອາດສ່ວນຫຼາຍຈະຜະລິດແຕ່ໜໍ່/ຍອດແຄະ (banjhi) ແລະຍອດບໍ່ຂະຫຍາຍເຕັມທີ່ປົ່ງຢູ່ພູມຊາ.

6. ຍອດຊາແຄະ (ບໍ່ໃຫຍ່/ຂະຫຍາຍ) (ຍອດຊາບານຈີ (Banjhi))

ຍອດຊາແຄະທີ່ເກີດຢູ່ເໜືອ/ກາຍຖານການເກັບແມ່ນກໍ່ໃຫ້ເກີດຫຼາຍບັນຫາຕໍ່ກັບການຈະລິນເຕີບໂຕ ຫຼືປົ່ງຂຶ້ນໃໝ່ຂອງບັນດາຍອດຊາ ແລະຄຸນນະພາບຂອງຊາ. ເຊັ່ນດຽວກັນການເກີດມີຂອງຍອດຊາແຄະນີ້ແມ່ນເຮັດໃຫ້ຖານການເກັບບໍ່ມີຄວາມສະໝໍ່າສະເໝີ ແລະ ກ້ານຂອງຍອດຊາແຄະນີ້ແມ່ນຈະມີຄວາມແຂງກະດ້າງ/ຍາບ ຊຶ່ງສົ່ງບັນຫາຕໍ່ການຜະລິດ/ແປຮູບ.

ການປະໃຫ້ມີການປົ່ງ/ເກີດຂຶ້ນຂອງຍອດຊາແຄະນີ້ ເຮັດໃຫ້ມີການສູນເສຍຜົນຜະລິດ ແລະ ຜົນສະທ້ອນຕ່າງໆຕາມມາຄື: ຖານການເກັບທີ່ບໍ່ສະເໝີພາບເຮັດໃຫ້ສະໝັດຕະພາບການເກັບຫຼຸດລົງ, ຍັບຍັງການ

ຜະລິດຂອງໝໍ່/ຍອດອື່ນໆທີ່ຈະປົ່ງຕາມມາ, ກົດໝໍ່ວງ/ເຮັດໃຫ້ການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພູມຊາທັງໝົດ ບໍ່ຂະຫຍາຍ.

7. ລະບົບການເກັບກຽວຜົນຜະລິດແບບໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ

ການສືບຕໍ່ທົດລອງການເກັບແບບໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ- ໂດຍຕ່າງ/ແຖຫຼາຍໆຍອດພ້ອມກັນບາດດຽວໄດ້ສະແດງໃຫ້ ເຫັນວ່າ:

1. ວິທີການນີ້ແມ່ນມີຄຸນນະປະໂຫຍດໃນກໍລະນີການຂາດແຮງງານເກັບ
2. ເປັນວິທີການເກັບກຽວ ທີ່ອີງໃສ່ມາດຕະຖານ ຂອງການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຍອດຊາແບບສະ ເພາະ, ທີ່ໄລຍະຮອບວຽນການເກັບແມ່ນແຕກຕ່າງອອກໄປຕາມແຕ່ລະລະດູ. ການເກັບແບບນີ້ ໂດຍປະໄລຍະທ່າງມີເກັບ 9 – 11ມື້ໃຫ້ຜົນຜະລິດຄາຍຄືກັນກັບວິທີການເກັບດ້ວຍມື.

ຮູບທີ 7 ຕົວຢ່າງຮູບພາບການເກັບຊາແບບໃຊ້ເຄື່ອງຈັກ

8. ການເກັບພາຍໃຕ້ສະພາບການ/ແວດລ້ອມທີ່ບໍ່ປົກກະຕິ

ໄພແຫ້ງແລ້ງ:

ຕົ້ນຊາທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການຕັດແຕ່ງກິ່ງແມ່ນໄດ້ຮັບຜົນສະທ້ອນຮ້າຍແຮງທີ່ສຸດຈາກໄພແຫ້ງແລ້ງ. ຖ້າໃນກໍລະນີ ມີການເລີ່ມລົ້ນຂອງໃບຊາຈາກພູມຊາ, ຕ້ອງໄດ້ມີການເກັບແບບບັນທຶກ. ຕ້ອງມີການຈົ່ງໃບຊາໜຶ່ງໃບຢູ່ ເຖິງຈຸດໃບຊາຄືປາຈາກພູມ ແລະວິທີການນີ້ເອີ້ນວ່າການເກັບ/ເດັດໃບຊາໜຶ່ງໃບ ແລະບາງເທື່ອກໍຖືກຮັບຮູ້ ກັນວ່າເປັນວິທີການດຳເນີນເພື່ອຊ່ວຍຕົ້ນຊາໃນການເກັບກຽວຊາ.

ພະຍາດໃບຊາກູດ ແລະການໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກແມັງໄມ້:

ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນສູບພາບ: University of Hawaii at Manoa, 2006 “Identification Guide for Diseases of Tea (*Camellia sinensis*)”

ໃນກໍລະນີທີ່ມີການກູດຂອງໃບຊາຢ່າງຮ້າຍແຮງ ໂດຍທີ່ວ່າສະພາບອາກາດແມ່ນເອື້ອຍອຳນວຍໃຫ້ ສືບຕໍ່ມີການກູດຂອງໃບ/ພະຍາດ, ການຕັດແຕ່ງປັບປຸງເຮືອນຍອດສາມາດປະຕິບັດໄດ້ໃນລະດັບທີ່ຕໍ່າຂອງພູມຊາ. ຊຶ່ງການປະຕິບັດແບບນີ້ຈະຄົງເຮັດໃຫ້ມີແຕ່ໃບຊາທີ່ໃຫຍ່ເຕັມທີ/ແກ້ຍັງຄົງເຫຼືອໃນພູມຊາ.

ວິທີການປະຕິບັດອາດຈະນຳໃຊ້ຂັ້ນຕອນການຕັດແຕ່ງກິ່ງແບບເບົາ (light pruned) ແລະການຕັດແຕ່ງປັບປຸງເຮືອນຍອດລະດັບກາງ (Medium skiffed) ຂອງພູມຊາ. ຖານການເກັບອາດມີການປັບໃຫ້ສູງກວ່າເກົ່າ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບກ່ອນມີການກຳນົດ/ວັດແທກ ພາຍຫຼັງທີ່ພະຍາດແມ່ນໄດ້ຮັບການຄວບຄຸມແລ້ວໃນເວລາຕໍ່ມາຂອງລະດູການ. ໃນກໍລະນີທີ່ຕົ້ນຊາຫາກບໍ່ມີການຕັດແຕ່ງກິ່ງ ແລະສະແດງໃຫ້ເຫັນອາການການຖືກຜົນກະທົບຈາກແມັງໄມ້ ການເກັບໃນລະດັບແບບໝົດທໍ່ແມ່ນສາມາດດຳເນີນໄດ້.

ການເກັບໃນຕອນທ້າຍຂອງລະດູການ:

ໄລຍະຄວາມດົນຂອງການປົ່ງຂອງຍອດສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າໃນລະດູການໃໝ່/ປົ່ງໃໝ່ແມ່ນໃບ/ພູມຊາຈະມີຄວາມອຸດົມ ສົມບູນ ຫຼື ບໍ່. ຖ້າຫາກວ່າໄລຍະຄວາມດົນຂອງການໃຫຍ່ຂອງຍອດໂດຍສ່ວນໃຫຍ່ທີ່ປະກົດ

ໃຫ້ເຫັນໃນໝໍ້/ພຸ້ມຊາຫາກມີໄລຍະສັ້ນກວ່າເຄິ່ງນຶ່ງຂອງໄລຍະການໃຫຍ່ຂອງໃບທີ່ 1, ແມ່ນອາດສາມາດຄາດຄະເນໄດ້ວ່າການປົ່ງອອກໃໝ່ແມ່ນຈະເປັນລັກສະນະຍອດແຄະ. ນີ້ແມ່ນໄລຍະທີ່ຕ້ອງມີການເກັບໃນລະແບບໝົດໝໍ້.

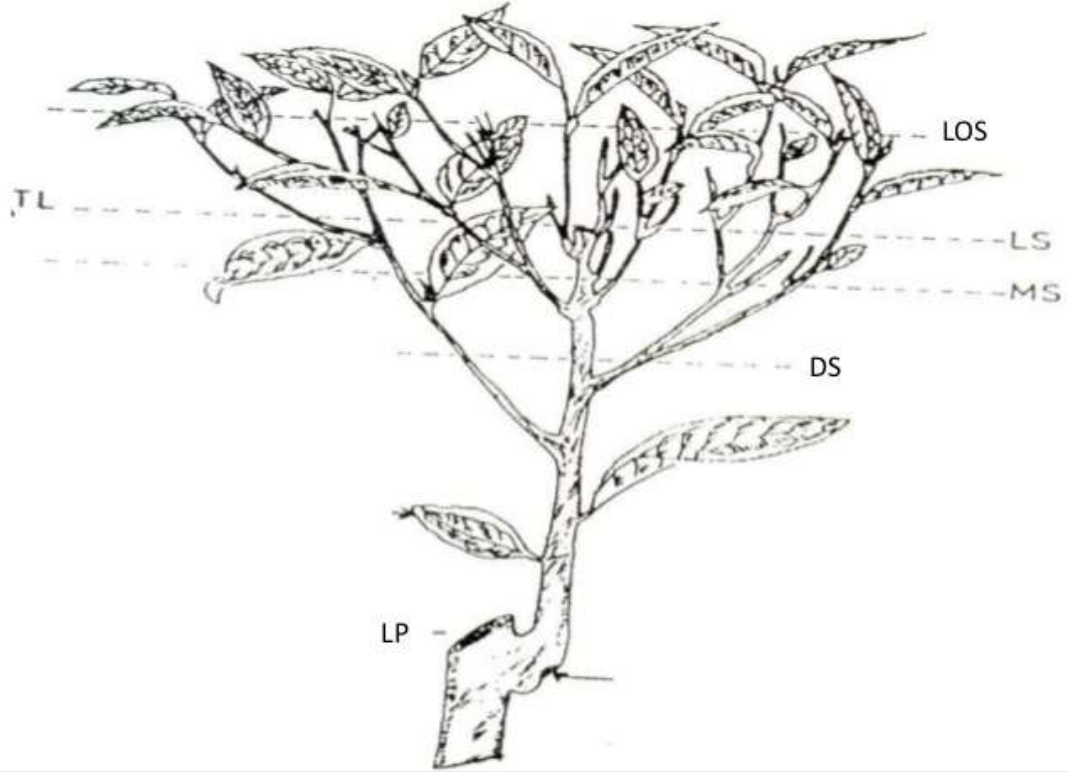
ໄລຍະນີ້ແມ່ນປະຕິບັດໃນຕອນງູ່ທ້າຍຂອງລະດູການປົ່ງ. ໂດຍປັດຊະຈັກການເກັບແບບໜັກ/ເຕັມທີ່ hard, ເພື່ອຈັດການຍອດແຄະນີ, ອັດຕາ ຂອງໝໍ້ແຄະໃນຖານໜ້າພຽງການເກັບແມ່ນຈະເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະ ແມ່ນອນສິ່ງຜົນເຮັດໃຫ້ການປົ່ງຂອງ ໃບໃນລະດູການຕໍ່ມາແມ່ນຈະບໍ່ເປັນພຸ້ມໜາ.

IV. ລະດັບຖານການເກັບ

ການວັດແທກ/ລະດັບຖານການເກັບ: ລະດັບຄວາມສູງຂອງຖານການເກັບແມ່ນຖືກກຳນົດໂດຍປະເພດວິທີການຕັດແຕ່ງເຮືອນຍອດ/ກິ່ງ, ຕາຕະລາງຂ້າງລຸ່ມນີ້ສະແດງໃຫ້ເຫັນລະດັບຄວາມສູງຂອງການຕັດແຕ່ງຊຶ່ງ ພຸ້ມທີ່ຕ່າງອອກໄປ:

ປະເພດການຕັດແຕ່ງ ເຮືອນຍອດ/ ກິ່ງ	ລະດັບຄວາມສູງຂອງການຕັດແຕ່ງ ຊຶ່ງພຸ້ມຢູ່ເຖິງ/ເໜືອຈຸດລະດັບ ການຕັດແຕ່ງ	ຈຳນວນຂອງໃບທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້ ເປັນພື້ນຖານ
ການປັບປຸງເຮືອນຍອດແບບເບົາໆ (Light Skiff: LS)	ບໍ່ມີ	ເກັບໃນລະດັບຈຸດໃບຊາອອ່ນ ຫຼື janam
ການປັບປຸງເຮືອນຍອດແບບກາງ (Medium Skiff: MS)	5 ຊມ	1 ໃບ
ການປັບປຸງເຮືອນຍອດແບບເລິກ (Deep Skiff: DS)	10 ຊມ	2 ໃບ
ການຕັດແຕ່ງກິ່ງແບບເບົາໆ (Light Prune: LP)	20-25 ຊມ	5-6 ໃບ
ການຕັດແຕ່ງກິ່ງແບບກາງ (ໃຫ້ຕົ້ນເຕ້ຍລົງ) (Medium Prune: MP)	30-35 ຊມ	7-8 ໃບ
ການຕັດແຕ່ງກິ່ງໃຫ້ຕົ້ນຊາໝູ່ມຄືນ ຫຼືອອກໝໍ້ຂຶ້ນມາໃໝ່ (Collar Prune: CP)	35 ຊມ	7-8 ໃບ

ຮູບທີ່ 8 ສະແດງຕໍ່ແໜ່ງໂດຍຄວາວໆວ່າປະເພດວິທີການຕັດແຕ່ງເຮືອນຍອດ/ກິ່ງແຕ່ລະປະເພດແມ່ນຢູ່ຈຸດໃດຂອງຕົ້ນຊາ

ແບບວິທີການຕັດແຕ່ງກິ່ງທີ່ຕ່າງກັນອອກໄປ: LP, DS, MS, LS, LOS
(ລະດັບຂອງເຮືອນຍອດ), ລະດັບປັບປຸງເຮືອນຍອດ (TL)

ຮູບທີ່ 9 ຕົວຢ່າງຮູບລັກສະນະຂອງການຕັດແຕ່ງກິ່ງແບບເບົາໆ:

Light Pruning

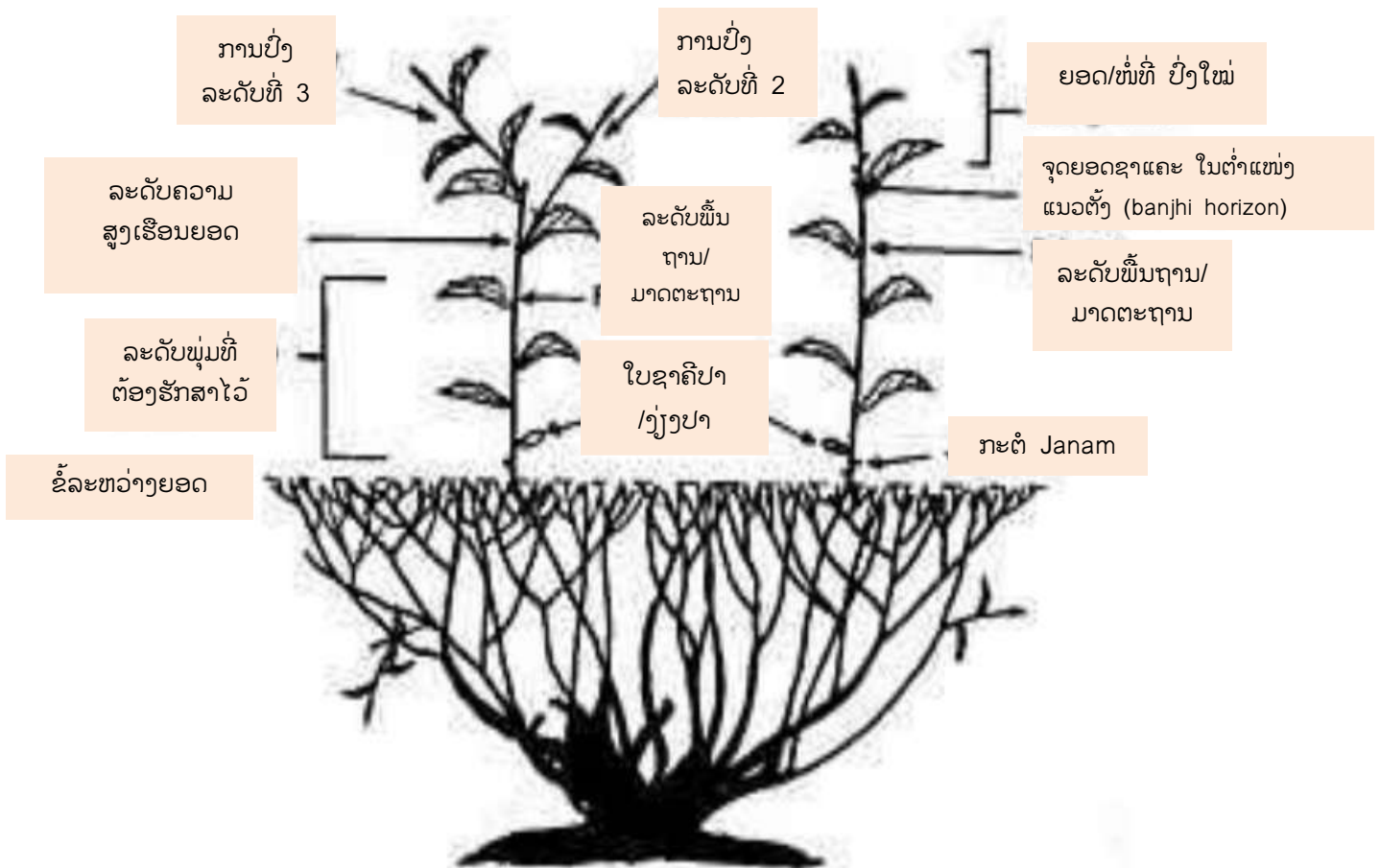
ຮູບທີ່ 10 ຕົວຢ່າງຮູບລັກສະນະການຕັດແຕ່ງກິ່ງໃຫ້ຕົ້ນຊາໜຸ່ມຄືນ ຫຼືອອກໜໍ່ຂຶ້ນມາໃໝ່ (Collar or rejuvenation Prune)

Tea plant after Rejuvenation pruning

ຄວາມສູງຂອງເຮືອນຍອດອາດເຊັ່ນດຽວກັນແມ່ນຢູ່ໃນລະດັບດຽວກັນກັບຍອດຊາແຄະໃນຕໍ່ແຫ່ງແນວຕັ້ງ (banjhi horizon) (ເບິ່ງຮູບທີ່ .....). ແຕ່ວ່າ, ຄວນຄຳນຶ່ງ ແລະຈົດຈຳໄວ້ສະເໜີວ່າຊາແຕ່ລະຊະນິດ ຫຼື ປະເພດຊາ ແມ່ນມີຮູບແບບການຈະເລີນເຕີບໂຕທີ່ຕ່າງກັນອອກໄປ. ໃນຂະໜາດທີ່ຊາບາງຊະນິດ ແມ່ນປະກົດມີຍອດຊາແຄະໃນຕໍ່ແຫ່ງແນວຕັ້ງທຳອິດໃນລະດັບຄວາມສູງ 18 ຊມ, ແຕ່ຊາບາງຊະນິດ ທີ່ມີລັກສະນະກ້ານຊາທີ່ຍາວ ແມ່ນອາດປະກົດມີຍອດຊາແຄະໃນລະດັບຄວາມສູງທີ່ 25 ຊມ. ດ້ວຍເຫດນັ້ນ, ຄວາມສູງຂອງເຮືອນຍອດແມ່ນສາມາດຖືກກຳນົດໄດ້ອີງຕາມລັກສະນະ/ພຶດຕິກຳການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງພູ່ມຊາແຕ່ລະຊະນິດ. ໄດ້ມີການສັງເກດແລ້ວວ່າ ພູ່ມຊາບາງພູ່ມແມ່ນມີກ້ານທີ່ຍາວໃນ ບໍລິເວນຈຸດໃຈກາງຂອງພູ່ມ ແລະມີກ້ານທີ່ສັ້ນກວ່າໃນສ່ວນຮອບທາງຂອບ/ອື່ນໆຂອງພູ່ມ.

ຮູບທີ່ 11 ສະແດງຕໍ່ແຫ່ງຂອງເຮືອນຍອດ, banjhi horizon ແລະ ອື່ນໆ

V. ການປົ່ງຄືນຂອງບັນດາໜໍ່/ຍອດ:

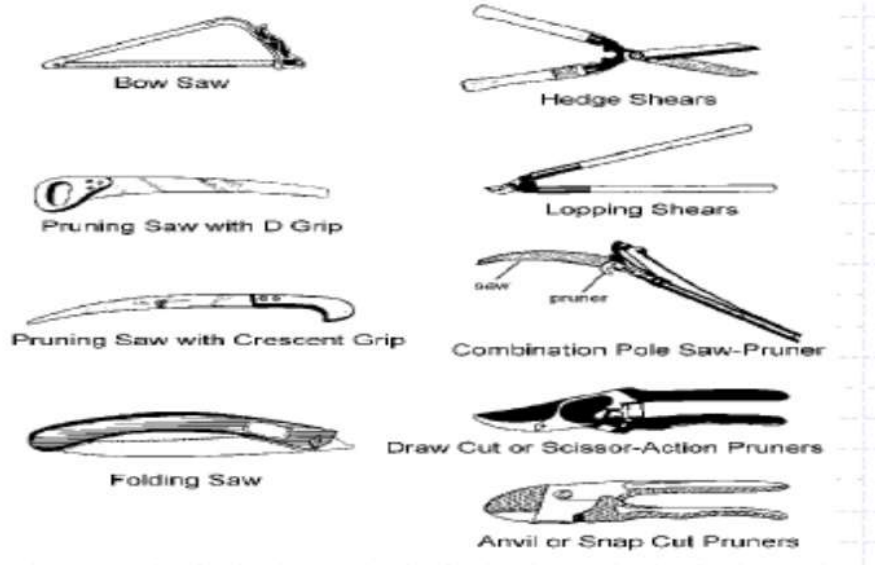
ໃນໄລຍະລະດູການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງຊາ, ແມ່ນເປັນໄປໄດ້ທີ່ຈະມີການຫງອກ/ປົ່ງຂອງໜໍ່ອອກເປັນ 8 ລະດັບໃນພູມຊາທີ່ມີການຕົກແຕ່ງກິ່ງ ໃນເວລາທີ່ລະດັບຄວາມສູງຂອງການຕັດແຕ່ງປັບປຸງເຮືອນຍອດ ແມ່ນຢູ່ທີ່ 15 ຊມ ແລະສູງກວ່າ. ສຳລັບແຕ່ລະໜໍ່/ຍອດຂອງການປົ່ງໃນລະດັບທີ່ 1 ໂດຍສະເລຍແລ້ວ ແມ່ນຈະມີ ສອງໜໍ່/ຍອດປົ່ງອອກໃນລະດັບທີ່ 2. ຖ້າຫາກອັດຕານີ້ແມ່ນຖືກຮັກສາໄວ້, ໃນລະດັບທີ່ 3 ແມ່ນຈະມີ 6 ຍອດ, ໃນລະດັບທີ່ 4 ແມ່ນຈະມີ 8 ຍອດ, ແລະຕໍ່ໄປ. ແຕ່ວ່າໃນການປະຕິບັດທີ່ແທ້ຈິງ, ການເພີ່ມທະວີຂອງຍອດໃນລະດັບຖານການເກັບແມ່ນຢູ່ໃນອັດຕາທີ່ຫຼຸດລົງຕາມອັນດັບແຕ່ຄູນ 2.0 ແລ້ວ 1.5, ແລ້ວ 1.2, ແລ້ວ 0.8, ແລ້ວ 0.4 ແລະ 0.1 ໄປຕາມລະດູການຈະເລີນເຕີບໂຕ.

ຮູບທີ 12 ຮູບຕົວຢ່າງການປົ່ງຄືນຂອງບັນດາໜໍ່/ຍອດອ່ອນທີ່ຈະກາຍເປັນພູມຊາ

VI. ອຸປະກອນຕັດແຕ່ງ

ບາງອຸປະກອນທີ່ນຳໃຊ້ແມ່ນມີຄືດັ່ງຮູບຂ້າງລຸ່ມນີ້.

VII. ການບົວລະບັດຮັກສາຕົ້ນຊາ (Tea plants maintenance)

1. ການບົວລະບັດຮັກສາຕົ້ນຊາໜຸ່ມ (Young tea plants maintenance)

ປີ	ສິ່ງທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ	ລະດັບຖານການເກັບ	ໝາຍເຫດ
0	ເລືອກແກ່ນທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະຄຸນນະພາບ, ກຽມເບ້ຍຈາກແກ່ນ/ການປັກຊໍ່າ (ເລືອກແກ່ນທີ່ຕົກຢູ່ພື້ນດິນ, ປະມານຊ່ວງກ່ອນລະດູໜາວ)	60 cm	ຈະໄດ້ອະທິບາຍຕື່ມ ອີກຕ່າງຫາກ
1	ປູກ (ເມື່ອເບ້ຍຊາມີຂະນາດກັບສີ່ດໍາ)	60 cm	ເລີ່ມລະດູຝົນ (ປະມານເດືອນ ກໍລະກົດ)
2	ຮອດລະດູໜາວ (ປະມານທ້າຍເດືອນ 11). ແມ່ນຕັດແຕ່ງພຸ່ມຕົ້ນຊາລົງ ໃຫ້ເຫຼືອຄວາມສູງຢູ່ປະມານ 15-20 ຊມ	60 cm	
3	ຮອດລະດູໜາວບໍ່ຕ້ອງຕັດໃນປີນີ້. ແຕ່ໃຫ້ຮັກສາລະດັບຖານການເກັບ	60 cm	
4	ຮອດລະດູໜາວ (ປະມານທ້າຍເດືອນ 11). ແມ່ນຕັດແຕ່ງພຸ່ມຕົ້ນຊາລົງ ໃຫ້ເຫຼືອຄວາມສູງຢູ່ປະມານ 30-35 ຊມ	60 cm	
5	ຮອດລະດູໜາວບໍ່ຕ້ອງຕັດໃນປີນີ້. ແຕ່ໃຫ້ຮັກສາລະດັບຖານການເກັບ	60 cm	
6	ຮອດລະດູໜາວ (ປະມານທ້າຍເດືອນ 11). ແມ່ນຕັດແຕ່ງພຸ່ມຕົ້ນຊາລົງ ໃຫ້ເຫຼືອຄວາມສູງຢູ່ປະມານ 35-40 ຊມ	60 cm	

ຫຼັງຈາກນີ້ ແມ່ນໃຫ້ບົວລະບັດຕົ້ນຊາ ແບບຮອບວຽນຕົ້ນຊາທີ່ໃຫຍ່ ຫຼື ແກ່/ໃຫຍ່.

2. ການບົວລະບັດຮັກສາຕົ້ນຊາແກ່/ໃຫຍ່ (ການຕັດແຕ່ງຕົ້ນຊາແກ່) (mature tea plants maintenance (pruning of mature tea plants)

ການບົວລະບັດຮັກສາຕົ້ນຊາແກ່ ແມ່ນຈະອີງໃຊ້ຮອບວຽນການຕັດແຕ່ງຕົ້ນຊາ ຊຶ່ງມີຫຼາຍແບບຮອບວຽນ ແລະແບບໃນການຕັດແຕ່ງ. ໃນນີ້ແມ່ນເຮົາຈະເບິ່ງຮອບວຽນການຕັດແຕ່ງຕົ້ນຊາແບບ ຮອບວຽນ 5 ປີ.

LP-UP-LS-MS/DS-UP

LP: Light Pruning (ການຕັດແຕ່ງຕົ້ນຊາແບບເບົາໆ)

UP: Un-prune (ບໍ່ຕ້ອງຕັດແຕ່ງ)

LS: Light Skiffing (ການຖ້າງແບບເບົາໆ, ເລັ່ມ/ສ້ອມແຊ້ມຍອດທີ່ລື່ມເກັບ/ເດັດ)

MS/DS: Medium Skiffing/Deep Skiffing (ການຖ້າງແບບລະດັບກາງ/ການຖ້າງແບບເລິກ)

ຕົວຢ່າງຮອບວຽນການຕັດ

ປີ	ສິ່ງທີ່ຕ້ອງປະຕິບັດ	ຄວາມສູງຂອງຕົ້ນຊາ ພາຍຫຼັງການຕັດແຕ່ງ	ລະດັບຖານການເກັບ
2014	LP	40 ຊມ	60 cm
2015	UP	60 cm	60 cm
2016	LS	60 cm	60 cm
2017	MS/DS	50-55/40-45 ຊມ	60 cm
2018	UP	60 cm	60 cm
2019	LP	40 ຊມ	60 cm
2020	UP	60 cm	60 cm

ໝາຍເຫດສໍາຄັນ:

- ການຕັດແຕ່ງແມ່ນຕ້ອງເຮັດແຕ່ຊ່ວງລະດູໜາວ (ປະມານທ້າຍເດືອນ 11 ຫຼື ຕົ້ນເດືອນ12)
- ໂດຍສະເພາະການຕັດ LP ແມ່ນຕັດພຽງ 1/5 ຫຼື 20ເປີເຊັນຂອງສວນຊາທັງໝົດເທົ່ານັ້ນ ບໍ່ແມ່ນໝົດສວນ.